

T i t l u l XIII
SUPRAVEGHEREA ȘI CONTROLUL ASUPRA
RESPECTĂRII LEGISLAȚIEI MUNCII

Capitolul I
ORGANELE DE SUPRAVEGHERE ȘI CONTROL

Articolul 371. Organele de supraveghere și control asupra
respectării legislației muncii și a altor acte
normative ce conțin norme ale dreptului muncii

Supravegherea și controlul asupra respectării actelor legislative și a altor acte normative ce conțin
norme ale dreptului muncii, a contractelor colective de muncă și convențiilor colective la toate
unitățile sînt exercitate de:

- a) Inspectoratul de Stat al Muncii;
- b) Serviciul Sanitaro-Epidemiologic de Stat;
- c) Ministerul Economiei;

[Art.371 lit.c) în redacția LP109 din 04.06.10, MO131-134/30.07.10 art.443]

- d) Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale;

- e) alte organe abilitate cu funcții de supraveghere și control în conformitate cu legea;

[Art.371 lit.e) modificată prin LP280-XVI din 14.12.07, MO94-96/30.05.08 art.349]

- f) sindicate.

Capitolul II
SUPRAVEGHEREA ȘI CONTROLUL DE STAT

Articolul 372. Inspectoratul de Stat al Muncii

(1) Inspectoratul de Stat al Muncii este autoritate administrativă, subordonată Ministerul Muncii,
Protecției Sociale și Familiei, care exercită controlul de stat asupra respectării actelor legislative și a
altor acte normative ce conțin norme ale dreptului muncii, a convențiilor colective și a contractelor
colective de muncă la toate unitățile, de către angajatori persoane fizice, precum și în autoritățile
publice centrale și locale.

[Art.372 al.(1) modificat prin LP139 din 14.06.13, MO152-158/19.07.13 art.477]

[Art.372 al.(1) modificat prin LP60-XVI din 21.03.08, MO115-116/01.07.08 art.441]

(1¹) Modul, condițiile și procedura efectuării la unități a controlului prevăzut la alin.(1) se
stabilesc expres în lege.

[Art.372 al.(1¹) introdus prin LP280-XVI din 14.12.07, MO94-96/30.05.08 art.349]

(2) Ministerul Apărării, Ministerul Afacerilor Interne, Serviciul de Informații și Securitate,
Serviciul de Protecție și Pază de Stat, Departamentul instituțiilor penitenciare al Ministerului
Justiției, Centrul Național Anticorupție organizează activități de inspecție a muncii prin serviciile lor
de specialitate, care au competență numai pentru structurile din subordine.

*[Art.372 al.(2) modificat prin LP304 din 26.12.12, MO48/05.03.13 art.150; în vigoare
05.03.13]*

*[Art.372 al.(2) modificat prin LP120 din 25.05.12, MO103/29.05.12 art.353; în vigoare
01.10.12]*

[Art.372 al.(2) modificat prin LP109 din 04.06.10, MO131-134/30.07.10 art.443]

(3) Regulamentul de organizare și funcționare a Inspectoratului de Stat al Muncii este aprobat de
Guvern.

[Art.372 al.(3) modificat prin LP139 din 14.06.13, MO152-158/19.07.13 art.477]

Articolul 373. Funcțiile de bază ale Inspectoratului
de Stat al Muncii

Funcțiile de bază ale Inspectoratului de Stat al Muncii sînt:

a) asigurarea aplicării dispozițiilor actelor normative referitoare la condițiile de muncă și la
protecția salariaților în exercitarea obligațiilor lor de muncă;

b) difuzarea informațiilor despre cele mai eficiente metode și mijloace privind respectarea
legislației muncii;

c) informarea autorităților publice competente despre dificultățile legate de aplicarea legislației

muncii.

[Art.373 modificat prin LP139 din 14.06.13, MO152-158/19.07.13 art.477]

Articolul 374. Atribuțiile Inspectoratului de Stat
al Muncii

[Art.374 titlul modificat prin LP60-XVI din 21.03.08, MO115-116/01.07.08 art.441]

(1) Pentru realizarea funcțiilor sale, Inspectoratul de Stat al Muncii exercită următoarele atribuții:

[Art.374 al.(1) modificat prin LP139 din 14.06.13, MO152-158/19.07.13 art.477]

[Art.374 al.(1) modificat prin LP60-XVI din 21.03.08, MO115-116/01.07.08 art.441]

1) controlează respectarea dispozițiilor actelor internaționale, legislative și ale altor acte normative, precum și ale convențiilor colective” referitoare la:

a) contractele individuale și cele colective de muncă;

b) carnetele de muncă;

c) timpul de muncă și timpul de odihnă;

d) retribuirea muncii;

e) munca minorilor și a femeilor;

f) securitatea și sănătatea în muncă;

[Art.374 al.(1), pct.(1), lit.g) exclusă prin LP280-XVI din 14.12.07, MO94-96/30.05.08 art.349]

[Art.374 al.(1), pct.(2) exclus prin LP280-XVI din 14.12.07, MO94-96/30.05.08 art.349]

3) avizează, în modul stabilit de lege, lansarea în producție a prototipurilor de echipamente tehnice și de echipament individual de protecție și de lucru;

[Art.374 al.(1), pct.(3) modificat prin LP280-XVI din 14.12.07, MO94-96/30.05.08 art.349]

4) cercetează, în modul stabilit de Guvern, accidente de muncă;

5) coordonează activitatea de pregătire, instruire și informare a salariaților unităților în problemele privind raporturile de muncă, securitatea și sănătatea în muncă, mediul de muncă.

6) acordă ajutor metodologic și consultativ salariaților și angajatorilor.

[Art.374 al.(1), pct.6) introdus prin LP8 din 09.02.06, MO83-86/02.06.06 art.362]

7) exercită alte atribuții prevăzute de lege.

[Art.374 al.(1), pct.(7) introdus prin LP60-XVI din 21.03.08, MO115-116/01.07.08 art.441]

(2) Inspectoratul de Stat al Muncii este în drept:

a) să solicite și să primească de la autoritățile publice centrale și locale, de la persoane juridice și fizice informațiile necesare exercitării atribuțiilor sale;

b) să constate contravențiile prevăzute la art.55–61 din Codul contravențional al Republicii Moldova.

[Art.374 al.(2), lit.b) în redacția LP131-XVIII din 23.12.09, MO23-24/12.02.10 art.35]

[Art.374 al.(2), lit.b) modificată prin LP280-XVI din 14.12.07, MO94-96/30.05.08 art.349]

Articolul 375. Colaborarea cu alte organe, instituții și
organizații

În realizarea funcțiilor sale, Inspectoratul de Stat al Muncii colaborează cu alte organe, instituții și organizații care desfășoară activități similare, cu patronatele și sindicatele. Modalitățile de colaborare se stabilesc prin acordul părților.

[Art.375 modificat prin LP139 din 14.06.13, MO152-158/19.07.13 art.477]

Articolul 376. Drepturile de bază ale inspectorilor de
muncă

(1) În exercițiul atribuțiilor de control, la prezentarea legitimației de serviciu, inspectorii de muncă sînt în drept:

a) să pătrundă liber, la orice oră de zi sau de noapte, fără informarea prealabilă a angajatorului, la locurile de muncă, în încăperile de serviciu și de producție;

b) să solicite și să primească de la angajatori actele și informațiile necesare controlului;

c) să solicite și să primească explicații de la angajatori și salariați (de la reprezentanții lor);

d) să ceară lichidarea imediată sau într-un termen anumit a abaterilor constatate de la dispozițiile actelor legislative și ale altor acte normative referitoare la mediul de muncă și la protecția salariaților.

(2) Suplimentar la cele prevăzute în alin.(1), inspectorii de muncă cu atribuții în domeniul securității și sănătății în muncă sînt în drept:

a) să dispună sistarea funcționării (inclusiv prin sigilare, cu indicarea în procesul-verbal de control) a atelierelor, a halelor, a secțiilor, a altor subdiviziuni ale unității, sistarea exploatarei clădirilor, a edificiilor și a echipamentelor tehnice, precum și sistarea lucrărilor și a proceselor tehnologice, doar în cazul unui pericol iminent de accidentare;

[Art.376 al.(2), lit.a) în redacția LP280-XVI din 14.12.07, MO94-96/30.05.08 art.349]

b) să propună anularea și a avizelor privind lansarea în producție a prototipurilor de echipamente tehnice și de echipament individual de protecție și de lucru, dacă constată că, prin modificarea condițiilor pentru care au fost prevăzute acestea, nu se respectă cerințele minime de securitate și sănătate în muncă.

[Art.376 al.(2), lit.b) modificată prin LP139 din 14.06.13, MO152-158/19.07.13 art.477]

[Art.376 al.(2), lit.b) modificată prin LP280-XVI din 14.12.07, MO94-96/30.05.08 art.349]

(3) Dreptul prevăzut la alin.(2) lit.a) se exercită în conformitate cu prevederile art. 8 din Legea privind Inspectoratul de Stat al Muncii și cu prevederile Legii cu privire la principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător.

[Art.376 al.(3) introdus prin LP280-XVI din 14.12.07, MO94-96/30.05.08 art.349]

Articolul 377. Obligațiile și răspunderea inspectorilor de muncă

(1) Inspectorii de muncă sînt obligați:

a) să se călăuzească în activitatea lor de legislația în vigoare;

b) să păstreze confidențialitate asupra sursei oricărei reclamații care semnalează încălcarea dispozițiilor actelor normative referitoare la muncă, securitatea și sănătatea în muncă și să nu dezvăluie angajatorului faptul că respectivul control a fost efectuat în urma unei reclamații;

c) să respecte dispozițiile legislației în vigoare privind nedivulgarea informațiilor care constituie secret de stat sau secret comercial și care i-au devenit cunoscute în exercițiul funcțiunii;

d) să nu participe direct sau indirect în activitatea unităților supuse controlului său.

(2) Pentru neexecutarea sau executarea necorespunzătoare a obligațiilor lor, inspectorii de muncă poartă răspundere disciplinară, administrativă și penală în modul stabilit de legislația în vigoare.

Articolul 378. Independența inspectorilor de muncă

(1) În procesul realizării drepturilor și îndeplinirii obligațiilor lor, inspectorii de muncă sînt reprezentanții împuterniciți ai statului și se supun numai legii.

(2) Nu se admite nici un fel de amestec în activitatea inspectorilor de muncă, care le-ar impune exercitarea necorespunzătoare a atribuțiilor ce le revin.

Articolul 379. Obligațiile angajatorului față de inspectorii de muncă

Angajatorul are față de inspectorii de muncă următoarele obligații:

a) la prezentarea legitimației de serviciu, să asigure inspectorilor de muncă liberul acces, la orice oră de zi sau de noapte, la locurile de muncă, în încăperile de producție și de serviciu pentru efectuarea inspecției;

b) să prezinte documentele și informațiile solicitate de inspectorul de muncă în timpul efectuării inspecției;

c) să asigure realizarea măsurilor stabilite de inspectorul de muncă în urma controlului sau a cercetării accidentelor de muncă.

Articolul 380. Contestarea măsurilor luate de inspectorii de muncă

(1) Actele administrative emise de inspectorii de muncă pot fi contestate la directorul Inspectoratului de Stat al Muncii și/sau conform Legii contenciosului administrativ.

[Art.380 al.(1) modificat prin LP139 din 14.06.13, MO152-158/19.07.13 art.477]

(2) Actele administrative emise de directorul Inspectoratului de Stat al Muncii pot fi contestate conform Legii contenciosului administrativ.

[Art.380 al.(2) modificat prin LP139 din 14.06.13, MO152-158/19.07.13 art.477]

Articolul 381. Răspunderea pentru încălcarea legislației muncii
și a altor acte normative ce conțin norme ale
dreptului muncii

(1) Persoanele vinovate de încălcarea legislației muncii, a altor acte normative ce conțin norme ale dreptului muncii, a contractelor colective de muncă și a convențiilor colective sînt trase la răspundere disciplinară, materială, administrativă și penală în modul prevăzut de lege.

[Art.381 al.(1) modificat prin LP280-XVI din 14.12.07, MO94-96/30.05.08 art.349]

(2) Persoanele vinovate de încălcarea clauzelor contractului colectiv de muncă sau ale convenției colective pot fi trase suplimentar la răspundere conform prevederilor statutelor unităților, patronatelor și sindicatelor și/sau ale contractului colectiv de muncă sau ale convenției colective.

Articolul 382. Răspunderea pentru împiedicarea activității
inspectorilor de muncă

Persoanele care împiedică, în orice mod, efectuarea controlului de stat asupra respectării actelor legislative, a altor acte normative ce conțin norme ale dreptului muncii, a contractelor colective de muncă și convențiilor colective, care nu îndeplinesc măsurile obligatorii dispuse de inspectorii de muncă, care amenință cu violența sau aplică violența față de inspectorii de muncă, față de membrii familiilor lor și bunurile lor poartă răspundere în conformitate cu legislația în vigoare, cu contractele colective de muncă și cu convențiile colective.

Articolul 383. Supravegherea energetică de stat

Supravegherea de stat asupra înfăptuirii măsurilor care asigură funcționarea în condiții de siguranță a instalațiilor electrice și de termoficare este exercitată de organul supravegherii energetice de stat în limitele, conform cerințelor și procedurii stabilite în lege.

[Art.383 modificat prin LP280-XVI din 14.12.07, MO94-96/30.05.08 art.349]

Articolul 384. Supravegherea sanitaro-epidemiologică de stat

Supravegherea de stat asupra respectării normelor sanitaro-igienice și sanitaro-antiepidemice în toate unitățile se înfăptuiește de către Serviciul Sanitaro-Epidemiologic de Stat în limitele, conform cerințelor și procedurii stabilite în lege.

[Art.384 modificat prin LP280-XVI din 14.12.07, MO94-96/30.05.08 art.349]

Articolul 385. Supravegherea și controlul de stat asupra
activităților nucleare și radiologice

Supravegherea și controlul de stat în domeniul activităților nucleare și radiologice sînt exercitate de către Agenția Națională de Reglementare a Activităților Nucleare și Radiologice.

[Art.385 în redacția LP115-XVI din 22.05.08, MO106/17.06.08 art.407]

[Art.385 modificat prin LP280-XVI din 14.12.07, MO94-96/30.05.08 art.349]

Capitolul III

**DREPTURILE ORGANELOR SINDICALE LA EFECTUAREA
CONTROLULUI ASUPRA RESPECTĂRII LEGISLAȚIEI MUNCII
ȘI GARANȚIILE ACTIVITĂȚII LOR**

Articolul 386. Drepturile organelor sindicale la efectuarea
controlului asupra respectării legislației muncii

(1) Organele sindicale au dreptul să efectueze controlul asupra respectării de către angajatori și reprezentanții lor a legislației muncii și a altor acte normative ce conțin norme ale dreptului muncii la toate unitățile, indiferent de subordonarea departamentală sau apartenența ramurală.

(2) În scopul efectuării controlului asupra respectării legislației muncii și a altor acte normative ce conțin norme ale dreptului muncii, sindicatele sau, după caz, reprezentanții acestora sînt în drept:

a) să constituie inspectorate proprii ale muncii, să numească împuterniciți pentru securitatea și sănătatea în muncă, care activează în baza regulamentelor respective, aprobate de organele sindicale național-ramurale sau național-interramurale;

b) să controleze respectarea actelor legislative și a altor acte normative privind timpul de muncă și cel de odihnă, privind salarizarea, securitatea și sănătatea în muncă și alte condiții de muncă, precum și executarea contractelor colective de muncă și a convențiilor colective;

c) să viziteze și să inspecteze nestingherit unitățile și subdiviziunile acestora unde activează

membrii de sindicat, pentru a determina corespunderea condițiilor de muncă normelor de securitate și sănătatea în muncă, și să prezinte angajatorului propuneri executorii, cu indicarea căilor posibile de eliminare a neajunsurilor depistate;

d) să efectueze, în mod independent, expertiza condițiilor de muncă și a asigurării securității la locurile de muncă;

e) să solicite și să primească de la angajatori informațiile și actele juridice la nivel de unitate necesare controlului;

f) să participe, în componența comisiilor, la cercetarea accidentelor de muncă și a cazurilor de contractare a bolilor profesionale și să primească de la angajatori informațiile privind starea securității și sănătății în muncă, inclusiv accidentele de muncă produse și bolile profesionale atestate;

g) să apere drepturile și interesele membrilor de sindicat în problemele ce țin de securitatea și sănătatea în muncă, de acordarea înlesnirilor, compensațiilor și altor garanții sociale în legătură cu influența factorilor de producție și ecologici nocivi asupra salariaților;

h) să participe în calitate de experți independenți în componența comisiilor pentru primirea în exploatare a obiectivelor de producție și a utilajului;

i) să conteste, în modul stabilit, actele normative care lezează drepturile de muncă, profesionale, economice și sociale ale salariaților, prevăzute de legislația în vigoare.

(3) La efectuarea controlului asupra respectării legislației muncii și altor acte normative ce conțin norme ale dreptului muncii, sindicatele își pot realiza și alte drepturi prevăzute de legislația în vigoare.

(4) La depistarea în unități a nerespectării cerințelor de securitate și sănătate în muncă, a tănuirii accidentelor de muncă și a cazurilor de contractare a bolilor profesionale ori a cercetării neobiective a acestor fapte, sindicatele sînt în drept să ceară conducătorilor acestor unități, autorităților publice competente luarea unor măsuri urgente, inclusiv întreruperea lucrărilor și suspendarea deciziilor angajatorului care contravin legislației cu privire la securitatea și sănătatea în muncă, tragerea persoanelor vinovate la răspundere în conformitate cu legislația în vigoare, cu convențiile colective și cu contractele colective de muncă.

(5) Angajatorii sînt obligați să examineze, în termen de 7 zile lucrătoare de la data înaintării (înregistrării), cerințele sindicatelor și să informeze în scris organul sindical despre rezultatele examinării și măsurile întreprinse pentru înlăturarea încălcărilor depistate.

**Articolul 387. Garanții pentru persoanele alese în organele
sindicale și neeliberate de la locul de muncă
de bază**

(1) Persoanele alese în organele sindicale de toate nivelurile și neeliberate de la locul de muncă de bază nu pot fi supuse sancțiunilor disciplinare și/sau transferate la alt lucru fără acordul preliminar scris al organului ai cărui membri sînt.

(2) Conducătorii organizațiilor sindicale primare neeliberați de la locul de muncă de bază nu pot fi supuși sancțiunilor disciplinare fără acordul preliminar scris al organului sindical ierarhic superior.

(3) Participanții la adunările sindicale, la seminarele, conferințele și congresele convocate de sindicate, la învățămîntul sindical sînt eliberați de la locul de muncă de bază, pe durata acestora, cu menținerea salariului mediu.

(4) Membrii organelor sindicale electiv neeliberați de la locul de muncă de bază li se acordă timp liber în orele de program pentru a-și realiza drepturile și a-și îndeplini obligațiile sindicale, cu menținerea salariului mediu. Durata concretă a timpului de muncă rezervat acestei activități se stabilește în contractul colectiv de muncă.

(5) Încetarea contractului individual de muncă încheiat cu persoanele alese în organele sindicale și cu conducătorii organelor sindicale neeliberați de la locul de muncă de bază se admite cu respectarea prevederilor prezentului cod.

(6) Îndeplinirea obligațiilor și realizarea drepturilor lor de către persoanele indicate la alin.(1)-(5) nu pot servi pentru angajator drept temei de concediere ori de aplicare a altor sancțiuni ce le-ar afecta drepturile și interesele ce decurg din raporturile de muncă.

Articolul 388. Garanții pentru persoanele alese în organele
sindicale și eliberate de la locul de muncă de
bază

(1) Salariaților al căror contract individual de muncă este suspendat în legătură cu alegerea lor în funcții electivă în organele sindicale, după expirarea mandatului li se acordă locul de muncă anterior, iar în lipsa acestuia – un alt loc de muncă (funcție) echivalent sau, cu acordul salariatului, la o altă unitate.

(2) În cazul în care acordarea locului de muncă ocupat anterior sau a unui loc de muncă echivalent este imposibilă din cauza lichidării unității, reorganizării ei, reducerii numărului sau a statelor de personal, angajatorul respectiv plătește persoanelor indicate la alin.(1) o indemnizație de eliberare din serviciu egală cu 6 salarii medii lunare.

(3) Salariații ale căror contracte individuale de muncă au fost suspendate în legătură cu alegerea lor în organele sindicale ale unității beneficiază de aceleași drepturi și înlesniri ca și ceilalți salariați ai unității respective.

(4) Concedierea salariaților care au fost aleși în organele sindicale, indiferent de faptul dacă au fost eliberați sau nu de la locul de muncă de bază, nu se admite timp de 2 ani după expirarea mandatului, cu excepția cazurilor de lichidare a unității sau de comitere de către salariații respectivi a unor acțiuni culpabile, pentru care legislația în vigoare prevede posibilitatea concedierii. În asemenea cazuri, concedierea se efectuează în temeiuri generale.

(5) În contractele colective de muncă și în convențiile colective pot fi prevăzute și alte garanții pentru persoanele indicate la alin.(1), (3) și (4).

Articolul 389. Apărarea drepturilor și intereselor de muncă,
profesionale, economice și sociale ale salariaților
de către sindicate

Activitatea sindicatelor orientată spre apărarea drepturilor și intereselor de muncă, profesionale, economice și sociale ale salariaților membri de sindicat este reglementată de prezentul cod, de legislația cu privire la sindicate și de statutele acestora.

Articolul 390. Asigurarea condițiilor pentru activitatea
organului sindical din unitate

(1) Angajatorul are obligația să acorde gratuit organului sindical din unitate încăperi cu tot inventarul necesar, asigurând condițiile și serviciile necesare activității acestuia.

(2) Angajatorul pune la dispoziția organului sindical, potrivit contractului colectiv de muncă, mijloace de transport, de telecomunicații și informaționale necesare îndeplinirii sarcinilor statutare ale organului sindical respectiv.

(3) Angajatorul efectuează fără plată, în modul stabilit de contractul colectiv de muncă și/sau de convențiile colective, colectarea cotizațiilor de membru al sindicatului și le transferă lunar pe contul de decontare al organului sindical respectiv. Angajatorul nu este în drept să rețină transferarea mijloacelor indicate sau să le utilizeze în alte scopuri.

(4) Retribuirea muncii conducătorului organului sindical al cărui contract individual de muncă a fost suspendat în legătură cu alegerea în funcția electivă se efectuează din contul mijloacelor unității, mărimea salariului acestuia stabilindu-se prin negocieri și indicându-se în contractul colectiv de muncă și/sau în convenția colectivă.

(5) În unitățile în care este încheiat un contract colectiv de muncă și/sau asupra cărora își produc efectele convențiile colective, angajatorul, la solicitarea salariaților care nu sînt membri de sindicat, reține din salariul acestora mijloace bănești și le transferă lunar la contul de decontare al organului sindical, în condițiile și în modul stabilit de contractul colectiv de muncă și/sau de convențiile colective.

(6) Măsuri suplimentare pentru asigurarea activității sindicatelor pot fi prevăzute în contractul colectiv de muncă și/sau în convențiile colective.